

VÄÄRÄ LAMMAS

Ketuilla oli kova nälänhätä. Muuan kettu ei enää kestänyt nälkää. Kaikki lam-
mastarhat tuntuivat kuitenkin korkeilta, ja niissä oli paljon koiria. Silloin kettu sa-
noi:

- Nyt ei auta jäädä murehtimaan, jos haluan pysyä hengissä.

Niinpä se meni myllyä kohti ja koska mylläri oli hetken aikaa hajamielinen, kettu
käytti tilanteen hyväkseen ja kieriskeli jauhoissa, kunnes tuli valkoiseksi. Yöllä
se sitten meni aitaa kohti:

- Mää, mää, se määkyi kuin lammas. Paimen tuli ulos ja näki valkoisen
mökyn yössä ja sanoi:
- Yhden pikkulampaan on täytynyt jäädä ulos!

Ja hän avasi portin ja päästi ketun sisään. Koirat haukkuivat, ja kettu sanoi itsel-
leen:

- Odotan, että koirat nukkuvat, samoin kuin lampaat. Sen jälkeen etsin
pulskimman karitsan ja nam! Yhdellä haukkaisulla syön sen. Herään
aamulla aikaisin, ja heti kun portti avataan, lähdän juoksemaan ja katso-
taan vain, kuka saa minut kiinni.

Sanottu ja tehty, mutta kettu ei päässytäkään ulos, sillä se ei ollut muistanut ottaa
huomioon kaatosadetta. Kävi nimittäin niin, että vettä satoi, ja jauho alkoi lähteä
ketun turkista pois. Yksi lammas, joka oli ketun vieressä, näki valkoista maassa
ja mietti:

- Mikäs lammas tämä tällainen on, kun siitä lähtee väri?

Ja kun se näki, että lammas olikin kettu, se alkoi määkiä. Myös muut näkivät
sen ja määkivät määkimistään, ja koirat tulivat ja neljällä haukulla tekivät ketus-
ta hakkelusta.

On perin vaikeaa muistaa ottaa kaikki yksityiskohdat huomioon!